

Públic

PER QUÈ VAIG DONAR SUPORT A PABLO IGLESIAS I A LA CANDIDATURA "UN PODEMOS CONTIGO" I ARA A LA SEVA CANDIDATA CONCHI ABELLÁN A CATALUNYA

Vicenç Navarro

17 de juny del 2020

Un eslògan que va caracteritzar en els últims deu anys els governs -tant espanyols com catalans- que van imposar les grans retallades de despesa pública (que van danyar tant els serveis i les transferències públiques de l'Estat del Benestar) va ser que no hi havia alternatives a aquestes retallades. El país suposadament estava gastant massa, cosa que creava un dèficit públic que era insostenible. Juan Torres, Alberto Garzón i jo vam escriure un llibre (***Hay alternativas. Propuestas para crear empleo y bienestar social en España, Sequitur, 2011***) que mostrava la falsedat d'aquest argument. En lloc de congelar les pensions per tal d'estalviar 1.200 milions d'euros, el govern Zapatero podria haver revertit la baixada d'impostos a les persones que ingressaven més de 120.000 euros l'any, amb la qual cosa hagués aconseguit encara més diners (2.500 milions).

I més tard, el govern Rajoy podria també haver revertit la baixada de l'impost de societats de les empreses que facturaven més de 150 milions d'euros l'any (que representaven aleshores el 0,12% de totes les empreses), amb la qual cosa hagués aconseguit 5.300 milions d'euros, que eren gairebé els 6.000 milions que va aconseguir amb la retallada dels recursos per a la sanitat. Aquestes retallades van reduir encara més la despesa pública social en sanitat, educació, serveis socials, habitatge i molts d'altres, que estava entre les més baixes de la UE-15 (el grup de països de la UE d'un nivell de desenvolupament econòmic similar a l'espanyol).

Aquest llibre (que havia estat aprovat per l'editorial d'*El País* però rebutjat més tard per ser massa crític amb la banca, i que va haver de ser imprès a última hora per una editorial poc coneguda) fou [adoptat pel moviment del 15-M](#) com el seu punt de referència a la seva primera manifestació a la Puerta del Sol de Madrid, amb la qual cosa van mostrar als periodistes de l'establishment mediàtic que estaven reproduint la falsedat dels arguments de l'establishment polític del país, justificant aquestes retallades. En realitat, cap dels governs que les estaven imposant a la població havia inclòs als seus programes electorals el desenvolupament i la implementació d'aquestes polítiques d'austeritat. El seu comportament era un indicador més de la seva nul·la representativitat. L'eslògan del 15-M "no ens representen" ho deia tot.

Vaig col·laborar estretament amb el 15-M, un terratrèmol que va tenir un gran impacte en la vida política del país. En resposta a la invitació dels seus representants, vaig donar classes en una plaça de Catalunya plena a vessar, i també a la Ciutadella, davant del Parlament de Catalunya, quan va ser envoltat pel 15-M (fet que va forçar el president Mas a arribar en helicòpter) davant del temor que s'aproveessin els nefastos pressupostos d'austeritat.

El naixement de la nova esquerra transformadora

Fou així com va sorgir Podemos, arrelat al 15-M. El seu eslògan "sí que es pot" era una resposta al "no hi ha alternatives" que estava difonent l'establishment politicomediàtic, tant a Espanya com a Catalunya. I era lògic que aquesta força política ens demanés a Juan Torres i a mi que els ajudéssim en la preparació d'una proposta de programa econòmic per a aquesta formació política. I així ho vam fer. Els el vam presentar, i després de discutir-lo, millorar-lo i ser aprovat per les diverses assemblees, va esdevenir el primer programa econòmic d'aquesta formació política.

Juan Torres i jo vam acceptar la invitació perquè ens va atraure la línia política de Pablo Iglesias, el dirigent de Podemos, que ens demanava que dissenyéssim un programa econòmic que fos viable. La

característica principal que se subratllava era que no tenia sentit fer grans propostes que sabéssim que no eren factibles en un futur immediat, com acostumaven a fer els partits d'esquerres més tradicionals. El seu essencialisme els duia a fer propostes de màxims (com era la nacionalització dels mitjans de producció) que satisfieien aquells que les proposaven, però que, al no ser aprovades, no corregien els problemes immensos i immediats de les classes populars, que requerien d'una atenció urgent. La clara vocació de govern ha caracteritzat la línia política de Podemos. La dita de "val més un pardal a la mà que una perdiu en l'aire" aplicat a l'estratègia política. I part dels conflictes interns de Podemos han derivat d'aquest conflicte entre essencialistes (les propostes maximalistes dels quals impossibiliten la realització de les propostes menors, però urgents i necessàries) i possibilistes. Aquest possibilisme no té per què voler dir una renúncia a objectius més ambiciosos, però aquests s'han de presentar com a part d'una estratègia additiva de reformes més immediates i factibles dins de les coordenades de poder. Previsiblement, el programa econòmic que vam presentar (que fou titllat d'extremista, "inspirat en la revolució *chavista*") era, en realitat, un programa socialdemòcrata de sensibilitat sueca, país a on vaig fer, ja fa molts anys, els meus primers estudis de macroeconomia.

La situació a Catalunya

La meva implicació amb Podemos a Catalunya (Podem Catalunya) va sorgir quan, després d'haver estat el català més votat a Vistalegre II, se'm va demanar que dirigís la gestora que es va nomenar en aquest partit, després que Albano Dante dimitís un dia abans que l'Assemblea Ciutadana votés massivament en contra de la seva permanència com a secretari general, cosa que hauria demostrat la seva disconformitat amb la seva estratègia política (que passava per aliar-se amb la CUP i altres elements més radicals del secessionisme català), així com amb el seu sistema de govern, que havia purgat tots aquells que no estaven d'acord amb la seva línia política. La seva hostilitat cap a Catalunya en Comú va crear un gran nombre de tensions entre les esquerres, i les havia debilitat. Un cop expulsat, les dretes li van oferir tot tipus de caixes de ressonància -des de Catalunya Ràdio a TV3- per destruir Pablo Iglesias i la seva direcció.

La gestora que vaig coordinar va haver de convocar les primàries per escollir el nou secretari general, així com dirigir Podem Catalunya durant les eleccions al Parlament de Catalunya. M'alegra que, per primer cop a la història de Podem Catalunya, aconseguís poder diluir les tensions al seu si (cosa que històricament l'havia debilitat enormement) i possibilitar les eleccions del nou secretari general. I un objectiu important de la direcció de Podemos, de la qual jo era part, era restablir les bases d'una col·laboració i unitat d'acció entre els dos moviments catalans nascuts del 15-M. Catalunya en Comú havia sorgit

del moviment veïnal, i Podem Catalunya de l'agitació social en contra de la classe política. Era lògic que s'anés cap a una unitat d'acció. Que en Xavier Domènech fos escollit secretari general de Podem Catalunya, i també coordinador de Catalunya en Comú, va facilitar aquesta unitat d'acció, gràcies a la qual es va constituir un grup de govern d'aquella coalició amb representants d'ambdues formacions polítiques, sota el nom d'En Comú Podem.

La sorprenent dimissió d'en Xavier Domènech per raons personals va ser un pas molt negatiu, ja que van revifar les tensions, i a les primàries va guanyar la que havia estat la mà dreta d'Albano Dante, Noelia Bail, per només 19 vots dels més de 6.000 emesos, que es va imposar al candidat Jaume Durall, que liderava la línia d'unitat d'acció amb Catalunya en Comú (i que incloïa diferents sensibilitats). Aleshores van tornar les tensions, fins a tal punt que, en les eleccions municipals, sota la direcció de la Noelia Bail, es van presentar candidatures de Podem Catalunya que competien amb Catalunya en Comú. I decisió rere decisió, es van prendre sense la participació i en contra del desig de la majoria del Consell Ciutadà de Podem Catalunya, la màxima autoritat d'aquest partit entre assemblees, que era favorable a una millor relació amb Catalunya en Comú. Aquest fet va portar que el Consell demanés, per gran majoria, la seva dimissió, cosa que va forçar unes primàries.

Per què dono suport en aquestes primàries a "Un Podemos Contigo", liderada per Conchi Abellán amb el suport de Pablo Iglesias

El meu suport actual a la Conchi Abellán com a candidata a coordinadora general és per mera coherència. La candidatura *Un Podemos Contigo*, liderada per Pablo Iglesias, de la qual la Conchi Abellán és membre, era la candidatura d'aquells que estem farts de tantes lluites internes, tant de Podemos com de Podem Catalunya, les quals han estat una de les causes de l'afebliment de Podemos, fins al punt que a Catalunya, Podem Catalunya ha caigut gairebé a la irrellevància. Allò que mobilitza Podem Catalunya al territori català és Podemos. En Pablo Iglesias i d'altres dirigents de Podemos són, doncs, els que mobilitzen les bases electorals a Catalunya. Però quan Podem Catalunya apareix als mitjans és per les lluites internes que el divideixen i que les dretes i els seus mitjans fan servir per atacar la direcció de Podemos. I ja han començat a tornar a fer-ho, fins i tot abans que comencessin les primàries (vegin els articles a l'ARA, "La candidata d'Iglesias perd les primàries de Podem al Parlament", 22.05.20, i a *La Vanguardia*, "Noelia Bail gana las primarias de Podemos Catalunya para las elecciones al Parlament", 22.05.20).

La direcció actual de Podemos, d'altra banda, està clarament compromesa amb la unitat d'acció de les forces de les noves esquerres transformadores. L'aliança Unidas Podemos ha estat una gran aliança

que ha ajuntat dues sensibilitats polítiques diferents (IU i Podemos) però complementàries. I amb En Comú Podem i Galicia en Común s'està treballant avui conjuntament enfront de l'enorme hostilitat de les dretes, unitat que hauria d'existir també a Catalunya, ja que les tensions a Catalunya danyen el projecte conjunt a nivell de l'Estat.

I és precisament aquesta unitat d'acció la que està possibilitant tota una sèrie de mesures que són summament necessàries en un moment històric, quan la nostra gent està patint enormement dins de la pitjor crisi econòmica i social que haguem viscut mai. La unitat fa la força. La unitat no vol dir la uniformitat, i continuen havent-hi les diferents sensibilitats, però dins d'una unitat d'acció en què existeixen llaços de companyonia i fraternitat amb d'altres esquerres, i molt en particular amb Catalunya En Comú. Totes les mesures que el govern de coalició ha estat aportant -totes elles d'enorme valor per millorar la qualitat de vida de les classes populars- han tingut el seu origen a UP i les seves aliances. I la unitat de totes elles ha estat fonamental per poder resistir i vèncer l'enorme resistència al canvi necessari.

Per què votaré la Conchi Abellán com a coordinadora general

Conec molt bé la Conchi Abellán. Ella ha estat sempre compromesa amb Podemos i amb la línia ara cristal·litzada a En Comú Podem. Prové dels moviments socials, i treballa en col·laboració amb

els moviments socials a d'altres parts d'Espanya. És clarament dona de classe treballadora (que la dreta defineix com "les classes baixes"), "xarrega" fins al moll de l'os (tal com les dretes catalanes defineixen aquells de família d'immigrants) i té dosis de lideratge, coherència i compromís amb els objectius de Podemos i Podem Catalunya, per la qual cosa va patir una gran repressió durant l'època d'Albano Dante-Noelia Bail, en un primer moment. I va defensar amb intensitat i coherència els punts de vista de Podemos i Podem Catalunya quan fou escollida membre de l'executiva de Catalunya en Comú, quan, sota la direcció d'en Xavier Domènech, hi va haver un apropament molt notable entre els dos espais polítics a Catalunya, certificat amb la compartició de responsabilitats en aquella executiva. Ella i jo vam ser escollits per a aquella executiva i vaig poder veure la coherència, el compromís, el tacte i el sentit comú del seu comportament. Sé que la gran majoria dels que sempre han lluitat dins de Podem Catalunya li donen suport. I també dono suport a la Conchi Abellán perquè crec que l'etapa de la Noelia Bail quan va ser secretària general va ser excessivament conflictiva i les relacions amb Catalunya en Comú van empitjorar molt, fins al punt de presentar diferents candidatures que competien amb Catalunya en Comú a les últimes municipals. Naturalment que encara hi ha dificultats entre ambdós espais polítics, Podem Catalunya i Catalunya en Comú, però la manera de resoldre-les no és la confrontació, ni tampoc ignorant el Consell Ciutadà escollit durant el mandat d'en Xavier Domènech, amb la creació del seu propi

aparell per saltar-se l'existent. Aquesta realitat, desconeguda per molts dels que ara han aparegut a Podem Catalunya, és la que cal canviar. Referir-se a l'opció liderada per la Conchi com l'"oficialista" –tal com fan els mitjans de dretes- és un intent absurd de presentar la candidatura de la Conchi com a part d'un establishment polític, manipulat pel "gran dictador" Pablo Iglesias. És la mala llet que caracteritza les dretes al país i que es reproduïx ara dins de sectors de Podem Catalunya. La Conchi és part d'una sensibilitat política que va competir dins de Podemos i va guanyar majoritàriament a nivell de l'Estat, per les raons que he exposat a l'article, i crec que fora bo per a Podem Catalunya que guanyés aquí a Catalunya també. En realitat, el grup parlamentari Catalunya en Comú Podem ha funcionat bé i estic d'acord amb la majoria de les decisions que s'han pres (amb comptades excepcions), que naturalment són decidides per ambdós partits. Desmerèixer aquesta realitat, fent servir l'expressió "oficialistes", és mantenir-se en la mesquinesa que ha caracteritzat el reportatge sobre Podemos als mitjans de dretes i que ara es reproduïx també dins de Podem Catalunya per part d'aquells que volen continuar amb les tensions de sempre. *Un Podemos Contigo* és la candidatura compromesa amb la unitat d'acció de totes les esquerres transformadores, responsables que s'hagi millorat ja notablement la qualitat de vida de la població espanyola, de la qual la catalana n'és part. No cal dir que hi ha altres candidatures amb gent valuosíssima, com la té la candidatura d'*Un Podemos Contigo*. Però [com ja he](#)

[assenyalat en altres ocasions](#), demano a tothom que, conscientment o inconscient, no contribueixi a debilitar els companys i companyes que estan lluitant en condicions difícilíssimes per millorar la qualitat de vida de les classes populars d'aquest país. És fonamental que no es repeteixi la història de les esquerres a Espanya, inclosa Catalunya.